Ben ve babam, Ebû Berze el-Eslemî -radıyallahu anh'ın yanına girdik. Babam ona: Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- farz namazları nasıl kılardı? diye sordu.

Ebu'l-Minhâl Yesâr b. Selâme'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Ben ve babam, Ebû Berze el-Eslemî -radıyallahu anh'ın yanına girdik. Babam ona: Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- farz namazları nasıl kılardı? diye sordu. Ebû Berze şöyle dedi: Rasûlullah, sizin Ûlâ Namazı diyegeldiğiniz Hecîr (yâni öğle) namazını, güneş göğün ortasından batı cihetine meylettiğinde kıldırırdı. İkindi namazını kıldırır, birimiz namazdan sonra Medine'nin en uzak yerindeki evine dönerdi de güneş henüz dipdiri bulunurdu. (Ravi Yesâr dedi ki:) Ben Ebû Berze'nin akşam namazı'hakkında söylediği sözü unuttum. Ebû Berze şöyle devam etti: Rasûlullah, sizin Atame adını vermekte olduğunuz yatsı namazını geciktirmeyi severdi. Bu namazdan evvel uyumayı, ve sonrasında oturup konuşmayı kerîh görürdü. Sabah namazından da, insan kendi yanında oturanı tanıyacak kadar aydınlık olduğu zaman çıkar ve (bu namazda) altmışla yüz âyet arası okurdu.
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Ebû Berze -radıyallahu anh- Beş vakit farz namazın vakitlerini belirtmiştir. Öncelikle öğle namazından başlamıştır. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- öğle namazını güneş meyletmeye başladığında kılmıştır. Yani tam tepeden batıya doğru meyletti zamandır. Bu öğle namazının ilk vaktidir. İkindi namazını kılardı, namaz kılanlardan birisi Medine'nin en uzak yerindeki evine dönerdi de güneş parlaklığını kaybetmezdi. Akşam namazı ile ilgili rivayet edilen kısmı ravi unutmuştur. Daha önceki hadislerde belirttiğimiz gibi güneşin batışıyla akşam namazının vakti girmektedir. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- yatsı namazını geciktirmekten hoşlanırdı. Çünkü en faziletli vakti gece yarısına kadar kılındığı vakittir. Gece yarısından sonraya geciktirilmesi yada cemaatin kaçırılması korkusundan dolayı yatsıdan önce uyumayı kerih görmüştür. Aynı zamanda derin uykuya dalıp, gece namazının tekedilme korkusuda vardır. Sabah namazını vaktinde kılınmamasından yada cemaatle kılınmamasından korktuğu için yatsı namazından sonra oturup konuşmayı kerih görmüştür. Sabah namazını da, insan kendi yanında oturanı tanıyacak kadar aydınlık olduğu zaman bitirirdi ve (bu namazda) altmışla yüz âyet arası okurdu. Buda bu namazı alacakaranlıkta kıldığına delalet etmektedir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6365